

fra de rigtige tanker, man hidtil har forfægtet som ansvarligt folketingsmedlem.

Til § 1, 2. pkt.

Folkepensionister, der indlægges på plejehjem m.v., betaler i idealsamfundet selv herfor og bevarer til gengæld deres fulde pension. Enhver tanke i så henseende er imidlertid verdensfjern i al fald i de nærmeste årtier. Folkepensionsniveauet skulle være mange gange så højt som nu, hvis plejehjemsbeboere skulle betale den fulde udgift for opholdet. Derfor tvinges vi til at opretholde det hidtidige princip om, at de pågældende får nedsat deres kontantpension, men således, at denne plus naturpension i form af plejehjemsydelse alt i alt bliver væsentligt større end de 4.600 kr. månedligt, som er den almindelige folkepension.

Ved udformningen af reglerne herom ønsker Fremskridtspartiet, at folkepensionisten modtager sin fulde pension i indlæggelsesmåneden og herudover i de følgende 6 måneder. Visitation til plejehjem modsvarer ikke indlæggelse. Efter 6 måneders periodens ophør udbetales alene de 700 kr. Særforsorgsinstitutioner og fængsler (men ikke sygehuse) ligestilles med plejehjem. Også varetægtsfængsling bør tælle med, idet man ved så lang en frist som 6-7 måneder typisk vil ramme rigtigt ved at sidestille varetægt med straf i denne relation.

For at skabe tryk og sikkerhed hos pensionisten er området således klart og firkantet afgrænset i Fremskridtsforslaget på en måde, der giver rummelig frist til afvikling af egen lejlighed og andre forpligtelser.

Med hensyn til den, der får en del af folkepensionen som plejehjemsophold, har der dannet sig det slangudtryk, at deres kontant-folkepension er »lommepege«. Da dette ord har en vis nedsættende klang, falder partierne over hinanden for at afskaffe denne ordning. Men det er her som på alle andre områder realiteterne og ikke ordvalget, der tæller.

Og realiteten er i orden i det nuværende system.

For 1987 foreslår Fremskridtspartiet månedlig »lommepegeydelse« på 700 kr. Da gennemsnittallet omfattet af ordningen forventes at blive 45.000 pensionister, er fradragsbeløbet foran i de almindelige bemærkninger under 2) opgjort som 45.000 multipliceret med 3.900 kroner månedligt.

Beløbet bliver selvsagt mindre i det omfang, Fremskridtspartiet får gennemført sine forslag om, at de ældre (og de handicappede) kan blive i eget hjem, så længe de selv ønsker det, gennem forbed-

ret hjemmehjælp (også om aftenen og i weekenden), bedre kollektivboliger og »datterløn« til den pårørende, der i hjemmet vil passe en gammel far eller mor (L 183 af 13. februar 1979).

Til § 2, stk. 1, nr. 1

1. En virkelig god anvendelse af skatteyderpenge er at give den, der har puklet årtier, økonomisk mulighed for at nyde nogle gode år, før helbredet begynder at skrante.

Forslag om at nedsætte den almindelige folkepensionsalder fra de nuværende 67 år nyder derfor stor sympati.

Ulykkeligvis har vi hos Fremskridtspartiet ikke noget at have sympatien i.

Det er særdeles beklageligt, at en generel nedsættelse af pensionsalderen er uforsvarlig på nuværende tidspunkt. Dette er ikke Fremskridtspartiets skyld. Det er konsekvensen af den hidtil førte politik med dens store underskud, der viser, at dansk produktion er for lille. Og når vi skal producere mere for at undgå fremtidig gældsætning og for at tilbagebetale med rente og renters rente de 284 milliarder kroner, ville allerede netto skylder udlandet, skal der bestilles mere i Danmark. Derfor er tiden ikke til, at flere aldersklasser får lov til at gå tidligere på pension.

Socialministerens svar på Folketingets socialudvalgs spørgsmål 1 ad L 97 af 5. december 1978 oplyste, at en pensionsaldernedsættelse til 65 år i 1980 ville koste skatteyderne 1,4 milliarder kroner (før skat). Dette beløb er i sig selv ikke afskrækkende. Men for at vi kan blive udlandsgælden kvit, er det nødvendigt at alle, som kan arbejde, også pukler på med at skabe den fornødne produktion. Her har vi den afgørende bremse, der hindrer, at vi kan nedsætte den almindelige pensionsalder.

Den fornødne samfundsøkonomiske baggrund for lavere pensionsalder end 67 år foreligger først, når vor valutastilling over for udlandet kommer op på en reservekapital i form af nettotilgodehavender svarende til ca. 10 pct. af nationalproduktet (det anslås til ca. 630 milliarder kroner for 1986), men burde være en halv gang større og fordelt med langt større vægt på nytteproduktion).

Nedsættelse af pensionsalderen til 62 år for personer med lav indtægt (skønsmæssigt ca. 35.000) blev foreslået af de radikale op til kommunalbestyrelsesvalget i 1973. Socialministeren kommenterede i Folketinget den 24. januar 1973 dette forslag: